

[Tang Sørensen]

gets bord for at løse landbrugets problemer, det være sig gældssaneringsordningen, det være sig rentetilskudsordningen, osv. osv., løser ikke dansk landbrugs problemer. Når vi heroppe fra talerstolen gang på gang har hørt – vi kan dokumentere det – at udsigterne for priserne på vore landbrugsprodukter inden for de næste 2–3 år ikke er bedre, end de er i dag, så betyder disse støtteforanstaltninger, man indfører, at man skyder problemerne foran sig, og man bliver indhentet af dem en skønne dag.

Når jeg læser i statsministerens åbningstale her for et stykke tid siden, hvad man vil gøre for landbrugserhvervet – det er faktisk det, man i den radikale dagsorden tager til efterretning – så må jeg sige, at det, man fra regeringens side vil gøre for landbrugserhvervet i den kommende samling, heller ikke løser dette erhvervs problemer. Man vil udvide maskinindkøbsforeningernes tilskud fra 7 til 10 mill. kr. Det er altså husmandsbevægelsen, der får en lille smule mere at købe maskiner for. Man vil ændre jagtloven. Man vil ændre biavlerloven, og man vil plante nogle læhegn i den vestlige del af Jylland. Tror man, at det løser dansk landbrugs problemer? Det er helt andre ting, der skal tages fat på. Der skal nemlig tages fat på de grundlæggende problemer: det omkostningsniveau, som vi kæmper med til daglig.

Lad mig sige vedrørende de dagsordensforslag, der ligger, at det dagsordensforslag, der er fremsat af det radikale venstre på vegne af de 4 forligspartier, kan fremskridtspartiet ikke stemme for. Det undrer mig meget, at man fra centrum-demokraternes side og fra kristeligt folkepartis side vil være med til at stemme ja til et sådant dagsordensforslag. Når man har fulgt debatten det sidste år i samtlige landets aviser, så har man set en vis hr. Arne Bjerregaard daglig forklare landbrugsbefolkningen, at kristeligt folkeparti ikke stemte for særskatten, og at man vil gøre alt for at afskaffe særskatten.

I dag har man et dagsordensforslag liggende på folketingets bord, der giver både centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og den tredjedel af den radikale gruppe, der tog den stilling, at særskatten var en dårlig løsning, mulighed for at få den afskaffet, men det vil man ikke. Man viger udenom og tager en dagsorden til efterretning, der stort set intet siger. At de radikale gør det, kan ikke

undre, for de har jo alle mulige opfattelser: vil, vil ikke, stemmer ikke. Det er klart, at det hører til det radikale venstre. Men at kristeligt folkeparti og CD ikke vil mande sig op til i dag efter 1½ års debat at tage afstand fra særskatten, betragter jeg som katastrofalt.

Hr. Alfred Hansens dagsordensforslag kan vi ikke stemme for, da det går ud på, at Danmarks medlemskab af Fællesskaberne er til skade for dansk landbrug, og jeg kan bevise det stik modsatte.

Rahbæk Møller (SF):

Venstres forslag til en redningsplan for landbruget kan kun karakteriseres som menneskeofring. Store dele af landbruget er bragt i en uholdbar situation, nemlig dem, der har købt ejendom eller investeret inden for de sidste par år, specielt dem, der har investeret i animalsk produktion. Der er brug for en række både langsigtede og kortsigtede foranstaltninger for at genoprette vilkårene for disse mennesker – det er problemstillingen.

Venstre misbruger situationen til at forlange formueskatten lettet, men skubber nogle mennesker, der virkelig har bedre vilkår behov, foran sig i et forsøg på at lette skatten på millionærerne i landbruget. Venstre foreslår kapitalvindingsskatten ophævet. De yngre generationer inden for landbruget er kommet i vanskeligheder, bl. a. fordi de har måttet betale deres ejendomme til de opskruede ejendomspriser, som EF medførte, og så bruger venstre gud hjælpe mig dem som begrundelse for, at de landbrugere, der har indkasseret de store værdistigninger, skal have dem skattefrit.

Jeg sagde før, at det er menneskeofring. Det er det også. Det øvrige kriseramte samfund kan ikke ofre de nødvendige midler for at rette landbruget op, uden at den veletablerede del af landbruget yder sit bidrag, og nu kommer venstre og forlanger, at de veletablerede ikke alene ikke skal yde noget, de skal også have penge. Det eneste sikre resultat af denne politik er, at den håndsækning, de unge landmænd kan få, bliver utilstrækkelig. Hvis venstre kommer til at påvirke udviklingen, vil de velstillede få mere, men prisen er, at de unge landmænd bliver svigtet og landbruget bliver solgt som erhverv.

Det skal tilføjes, at selv om det øvrige samfund, lønmodtagerne og pensionisterne